

IN PACE IN DIPSUM

DORMIAM ET QUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVRNIT SIBIDONUM

ETTURTUR NIUM ALTARIA

XVII. ÉVF. 1916. 2. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZE GÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ara egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephaneum nyomda r. t.

VIRGO IPSUM QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPOLO TUO.

QUI FRUMENTUM

ECCIE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI. CUJUS NON SUM DIGNUS.

Magyar Kultura. Társadalmi és tudományos szemle. (Megjelen havonként kétszer: 5-én és 20-án. Évi ára 12 korona. Budapest, VIII., Horánszky-u. 20. sz.) — Legújabb száma most jelent meg a következő gazdag és változatos tartalommal:

Tanulmányok: Az ármaximálás joga. Dr. Bozóky Géza. — A rokkantak és a patronázs. (2) Dr. Angyal Pál. — Nemzetnevelés és a sajtó. Burján Károly.

Tárca: Lappáliák. Irta: Luis Coloma S. J. II. (2)

Pajzs és kard: Levélszekrény: A házasság célja. B. B. — Protestáns támadás a jezsuiták ellen. bb. — A proletárság. r.

Szemlék és kritikák: Hadművészeti kiállítás. Ifj. Gonda Béla. — Könyvek: Révai Mór: A világháború végcélja. Stick Vilmos. — Lampérth Géza: Az én rózsám. r. n.

Színház: Jugend. Dr. Fritz Artur.

Napló: A jövő költője. Dr. Fritz Artur. — Új szabadkőműves propaganda. B. K. — Mint fagyöngy a fán... S. V. — Rövid följegyzések.

Kis örökimádás címen *dr. Tiefenthaler József* 15 gyönyörű, szentség-látogatást tartalmazó imakönyvet adott ki. Főképen ifjúságnak és eucharisztikus szövetségi tagoknak való. Magán és nyilvános szentségimádásoknál kitűnő segédkönyv, melyből kórusban is lehet imádkozni. Ára 80 fillér. Rendelhető a pénz előleges beküldése mellett a Szent-István-Társulatnál (Budapest, IV., Kecskeméti-utca 2.), a Központi Oltáregyletnél (Budapest, IX., Üllői-út 77.) és a kiadónál (dr. Tiefenthaler József, Wien, IX., Boltzmanngasse 14).

«**Útmutató a magyarországi Oltáregyesület szervezésére**» most jelent meg. Kapható: Országos Központi Oltáregyesület, Budapest, IX., Üllői-ut 77. Ára 1 kor. 80 fill.

A pápai áldás szép plakettje a Szentatya arcképével elegáns kivitelű **LEVELEZŐ-LAPON** kapható a „Jézusom öröömöm“ szerkesztőségében, Budapest, IX., Üllői-út 77. szám.

Egy darab levelező-lap ára: 4 fillér.

100 darab ára: 3 korona.

ÖRÖKI MŰVÉSZET

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos-közlönye.

TARTALOM: *Bräutigam Ferenc*: Manna absconditum. — *Dr. Weber Pál*: Férfi-apostolság. — *Veszprémy Dezsőné*: Lenyüggözött szívek. — *Alajos*: Egy nagybácsi levele kispap öccséhez, aki katonának szeretne menni. — *Dr. Turchányiné*: Dívat és erkölcs. — *Fr. Tarzicius*: Imádkozzál, édes gyermekem. — *Monori Kovács Ferenc*: A szentáldozás titkos hatalma. — *Deák Antal*: Égő füstnek illatával... — *T. Margit*: Az Oltáriszentség előtt. — *Monori Kovács Ferenc*: A Vigasztaló. — *Dr. Hannig Györgyné*: A lélek értékéről. — *T. Margit*: Otthon. — *Oltáregyleti élet*. — *Irodalom*. — *Kimutatás*.

Manna absconditum.

MÁR SOKSZOR gondolkoztam azon, hogy miért van az, hogy épen az egyszerű, a mindennapi dolgok sokszor oly titokzatosak. Folyton bennük élünk és sohasem gondolkozunk, sohasem kételkedünk. Mintha csak valami nagy fátyolfüggöny volna a lelkünk és a világ között. Csak silhueteket, körvonalakat látunk. És ez jól van így. Nem is lehet másképp. Mert az én természetem nem rendezkedett be arra, hogy itt és most érje el teljes célját, fejlődésének csúcspontját. Hanem csak átmenet ez az élet, fejlődési fokozat, téli álom. Hallok ugyan hangokat, de nem tudom azoknak zenei értékét; látok ugyan fényeket, de nem értem a lángok nyelvét; érzem a napsugár melegét, de hűs szellők lengedeznek körülöttem. Zene, fény és melegség számomra csak matematika és fizika maradnak. A fény lelkét, a melegnek lelkét nem ismerem. Vannak rejtélyek, titkok, amelyek nem tárulnak fel előttem! Úgy vagyok velük szemben, mint a legendabeli vakok, akik elmentek megkeresni az Istent. Kimerülve, fuldokolva értek a nagy márványpalotához és leültek a lépcsőn. Nem bírták tovább! Pedig csak ki kellett volna nyitni a nagy bronzajtókat, ott lakott az Isten. De ők sohasem látták az Istent!

Hányszor indultunk el Isten keresésére? És nem találtuk meg. Csodálkozva vettük magunkhoz a kicsi, fehér kenyeret, de Isten rejtve maradt előttünk. Manna absconditum — titokzatos kenyér! Éreztem a vérem lüktetését, hallottam a hangját is, a belső fények kipattanották a lelkem ablakait és fény áradt belőle. Azt mondták, arra járt az Isten, de szemem nem látott. Nehéz, elmozdíthatatlan fátyol borította.

Az ember nem bírja el a nagy igazságokat. Gyenge azoknak elviselésére. Azért rejtették el a frigszekrényt a szentek-szentjébe, mert a

nép nem viselhetette az Isten arcát. Lázadozott ellene. Úgy, mint az evangéliumi emberek, mikor Krisztus Urunk testét és véréát ételül igérte. Ki hallgatja ezt? Ki érti? Kemény beszéd ez. És eltávoztak. Péter apostol sem érti. De valami benső hang alázatos kérésre indítja: Az örök élet igéi nálad vannak? Tudjuk, hisszük. De ne tégy próbára minket, könyörülj rajtunk, mi nem vagyunk még érettek a valóságra. Rejtsd el előlünk e szörnyű igazságokat!

Péter az emberiség nevében beszélt és annak javára. Mert a gonoszság bizonyára méltatlankodnék ma is, hogy lássa, hogy szemével megmérje az Isten testét és véréát. A jámborok pedig nagy próbára volnának téve és ma is csak azt mondanák: Hiszük, igen hisszük, de nehéz nekünk ez igazság. Rejtély kell, mysterium, hogy a jók hite erősebb legyen és a gonoszak ne zugalódjanak. Krisztus Urunk megérti az emberi természet kívánságát és a szemnek és a száznak és a tapintásnak kenyeret és bort ad, hogy a léleknek vér és test legyen. Ezért manna absconditum: rejtett kenyér. «Jöjjetek, egyétek az én kenyeremet és igyátok a bort, amelyet kevertem nektek.» Pro 95.

A tudós kezébe veszi mécsesét és világít. Bevilágít a nagy sötétségbe és egymásután kutatja fel a kincseket, amelyek garmadaszámra hevernek a mélység ölén. De vajjon feltalálja-e valamennyit? És vajjon elűzi-e a sötétséget? Kicsiny ehhez az emberi ész! Csak kevéske ösvényt világít meg. Épen hogy elég arra, hogy el ne tévedjék az örvény szélén. Nem becsülöm le az emberi észet, sőt magasztalom, követelem, kívánom. És ujjongok, valahányszor új fények gyúlnak ki. Mégis azt gondolom, hogy nem az ész az ember legértékesebb tehetsége, nem az ész az én legmagasabb lelki képességem. Hanem a látás. Nem az ész, nem az akarat látása. Hanem e kettőnek csodálatos vegyüléke: a lélek boldogító látása. Mert valahányszor eszemmel megfogok egy igazságot, akkor nem érzek békét, nyugalmat, csendet, hanem új kételyek ébrednek, új, eddig nem sejtett mélységek merednek reám. A lélek látása azonban boldogít, megnyugtat, csendet teremt. Olyan, mint mikor a vak részéről lehull a hályog. Meglátni azt, amit eddig csak tapogatott, izlelt, szagolt. Milyen boldogító, milyen megnyugtató. Én ilyennek tartom a léleknek látását is, amely nem észbeli munka csupán, amely nem akarati aktus tisztán, hanem a kettőnek boldogító együttműködése. És szent csendet, világosságot teremt a lelkemben.

Manna absconditum. Nem az ésszel értem, nem az akarattal fogom meg. Hiszen az Úr azt akarja, hogy benne éljünk, boldogságban és szent örömben. Már pedig az ész munkája nem lehet ekkora jutalom. Mert érteni nem érdem. Azért kellett elrejtőznie Krisztusnak az ész elől, hogy egy sokkal nagyobb tehetséggel appercipiáljam a Krisztus testét. Ez a

visio fidei: a léleknek hittel való látása! Ezért rejtelmes szentség, manna absconditum az Eucharistia!
Bräutigam Ferenc.

Férji-apostolság.

AZ UTOLSÓ évtized nagy mértékben mutatja be katolikus hitéletünk föllendülését. Benső, intenzív egyesületi élet, tömörülés, az összetartás szükségessége mind erősebben nyilatkozik meg. A férfiak is mindinkább nagyobb és melegebb érdeklődést tanúsítanak egyházunk és vallásunk iránt. A férfiak százai, sőt ezrei hallgatnak ma már — hála Istennek — szent mise mellett prédikációt is. Sokszor olvashatjuk, mily nagy számmal jelennek meg férfaink is körmeneteken, zárándoklatokon, katolikus gyűléseken. Vallásos társulataink, egyesületeink már tagjaik számával is imponálnak. Boldog emlékü Pius pápának programja: «Mindent megújítani Krisztusban» — nagy lépésekkel halad előre a megvalósulás útján.

A háború új erővel ragadta lelkünket, szívünket az örök élet adójához: Krisztushoz. Amikor körülöttünk minden ég, minden megrendül, megmozdul és meginog, amikor a gyűlölet ünneplé e földön diadalát, az emberekben csalatkozott hitünk és megrendült bizalmunk újra rátalált az igazi jóbarátra, újra fölismerte azt, akit bűneivel ignorált: Jézus Krisztust. Újból bebizonyosodott az örök igazság, hogy az ember legjobb barátja az, aki szeretetében irántunk nemcsak meghalt, hanem még a kereszthalálnál is tovább ment, mert «szeretete erősebb volt a halálnál», mikor önmagát hagyta hátra a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Ma, a háború nehéz megpróbáltatásában újból megtanultuk, amit eddig is tudtunk, hogy végtelenül nagy kincsünk nekünk a legfölségebb Oltáriszentség. Igazán nem jel, nem emlékezés, hanem élet, erő, valóság, vigasztalás. A hadba induló katonának épúgy legerősebb támasza, mint a rohamot izgatottan váró vitéznek. A gyermekét szorongó szívvel hazaváró édes anyának csakúgy a legmegértőbb vigasztalója, mint a férjevesztett özvegynek. A kórógyakon szenvedőkhöz is ugyanaz a nagy szeretete viszi, mint midőn Jeruzsálem utcáin a betegek között járt. Érezzük, tapasztaljuk mindnyájan, kik akár háborúban voltunk, akár itthon vagyunk, *mi nekünk az Oltáriszentség.* A megható esetek ezrei tanuskodnak, mily áhitatos buzgósággal járultak katonáink az Úr asztalához. A nők mellett a férfiak százai is ott térdelnek ma már az Úr oltaránál, hogy az élet Urát magukhoz vegyék. És így van ez jól!

A nők buzgósága szolgáljon példaképnek, hogy a férfiak is mi-

nél gyakrabban megjelenjenek a szent áldozásnál. Jól írta Hildesheim püspöke még 1910 január 12-én kiadott pásztorlevelében: «A gyakori áldozás nem egyedül az asszonyok, hanem *elsősorban* a férfiak dolga». Az egyház erőssége elsősorban a Krisztusból és Krisztussal élő, hithű katolikus férfivilág. Az Úr Jézus is férfiak világában alapította meg az Oltárszentséget; az első, kik a szent áldozásban részesültek, férfiak voltak; a szent mise bemutatását, a Legszentebb kiosztását is férfiakra bízta. A mai ember is egyedül a szent áldozásban találhatja meg azt a hűséget és erőt, melyekre különösen ma szüksége van. A háborúban nekiindult gyakori szent áldozások a férfiak részéről nemcsak a megpróbáltatások napjaira szóljanak, hanem vigyük át e szép és szent szokást mintegy a vérünkbe. Állandósítsuk a férfiak gyakori szent áldozását. Ez csodákat fog művelni. Ha a férfiak bensőleg átalakulnak, úgy biztosítva van a házasság élet szentsége és hűsége, akkor meg van oldva a családi és társadalmi életnek ezer s egy nehézsége, korunk és egyházunk minden egyes kérdése.

Ne szégyeljünk e tekintetben is szomszédainktól tanulni. A háborút közvetlen megelőző időben, tehát a béke napjaiban Berlinben (10 templomot számítva) havonként 2500 férfi áldozott. A kölni és münsteri egyházmegyékben 50.000. Németország egész területén 120.000 férfi áldozott havonként. Mily csodás hatás a jelenlevőkre, amikor a férfiak tömör sora térdel az Úr asztalához. Mily fölemelő és nevelő hatás a gyermekekre, amikor szüleiktől kapják a legjobb példát. Mindezt a Németországban ma már intenzíven vezetett *Férfi-apostolság* (Männerapostolat) eredményezte. Az impozáns számok mily sok kegyelmet jelenthetnek, hány család békés, szent életét, hány megtérést!

Eleinte a németeknél is lassan ment. Egyik német község plébánosa írja, hogy nála csak egy férfi volt, ki havonta áldozott. Népmissióval bevezetett férfi-apostolság megváltoztatta a helyzetet. Rövid idő alatt a havonkénti férfi áldozók száma közel járt a 200-hoz. Egy másik plébános egy nagyobb német városból hasonló esetről tesz jelentést. Aminek Németországban az elmúlt évben tanúi voltunk, abban jelentős szerepe volt a férfi-apostolságnak. Mult év januárjában a német katolikusok is felajánlották hazájukat Jézus Szentséges Szívének oltalmába. A megelőző három napi ájtatosság alatt *húsz* milliónál többen áldoztak.

Vezessük be azért mi is a *Férfi-apostolságot*. Ez nem külön egyesület vagy társulat; nincs is külön társulati szabálya, sem előjárói kara. Nem is konkurrens irányú, ellenkezőleg, a férfi-apostolság tagjai együtt a legbuzgóbbak a társulati és egyesületi életben. Ez természetes is. Egy eucharisztikus lélek örömmel ragad meg minden eszközt, amely őt a tökéletesség útján előbbre viszi. Tagja lehet minden buzgó katolikus

férfi, tekintet nélkül arra, hogy tagja-e valamely vallásos egyesületnek, társulatnak vagy pedig nem. Legfontosabb az, hogy az apostolság három irányelvét betartsuk. Ezek: 1. Krisztusnak és egyházának ügyéért sorompóba álljunk. 2. Mindennapi imáinkat, munkánkat, szenvedésünket ajánljuk fel Jézus Szentséges Szívének. 3. Buzgón résztvegyünk a havonkinti közös szent áldozáson.*

A férfi-apostolság bevezetésének többféle módja lehet; a helyi körülmények szerint alakulhat. A mi célunk jelenleg csak az volt, hogy e nagyfontosságú tényre az érdeklődést és figyelmet fölhívjuk. Irország és Németország katolikus hitéletének történetében előkelő helyet foglal el a Férfi-apostolság, melyre X. Pius pápa oly nagy előszeretettel és különös örömmel küldötte 1913 júliusában apostoli áldását. Nagy lélekkel azonnal fogjunk munkához. Bizzunk erősen az Úr Jézusban, ki fáradságunkat szent kegyelmével fogja kísélni és áldás fakad törekvéseink nyomában.

Dr. Wéber Pál.

Lenyűgözött szívek.

A KÖRUTI aszfalton nagy a jövés-menés. Egy pár bácsi úgy megy rajta, hogy a gondolataiba el-elmerül, mint például — kimaradhatatlan példaképen — a szórakozottságukról hirhedt professzorok. Egy tipikus kereskedő-faj képviselője úgy megy az utcán, hogyha mással megy, csupa számokat és koronákat hall tőle az ember, ha meg egyedül megy, az utcán is üzleti spekulációkon töri a fejét a járó-kelőkre alig ügyelve, rájuk se nézve, csak épen homályos körvonalakkal tartva rövid leszámolást, hogy keresztüljusson a tülekedésen s az összeütközést szerencsésen kikerülje. Ehhez is rutin kell, hogy felületes gonddal, kevés figyelemmel is kitudjon térni valakinek az ember. Ez már a pesti ember megszokott, idegzsongító kísérője. Ám bizonyos apró, 2—3 éves tötyögőknél bizony nem oly egyszerű a dolog. Nekik dajkájuk vezetése dacára is óriási figyelmet kell koncentrálniok bámész kis szemükbe, hogy el ne gázolják őket. Ép úgy meggyülik a Pestre ruccant falusi libácskáknak a gondjuk, hogy majd elszédülnek szegények a nyüzsgő forgatagban.

Valljuk meg azonban őszintén, hogy mi valamennyien többé-

* Dr. Hermann Sträter: Männerapostolat. Kernfrage der Männerseelsorge. Kevelaer. 1914. Ára 44 fillér. Bő tájékoztatást nyújt az egészről és sok irányelvvel szolgál az apostolság bevezetéséről, megalapításáról, annak módjáról és vezetéséről.

kevésbé legeltetjük a szemünket a másikon, hogy önkénytelen és talán nem is tudatos szórakozásképpen elbámulunk a szembejövőkön, kíváncsi megfigyeléseket teszünk embertársainkon, akiket nem ismerünk, soha nem is láttunk.

Legfürgébb a szemük járása a divatosnak lenni akaró hölgyecskékeknek. Ők meg se látnak mást a sok közül, mint a divatbábokat. Ebben az irányban éles szemük már messziről észreveszi és felöleli őket. A vizsgálódásuk elé csak az kerül, aki igen divatos és mohón állapítja meg, ha valami tényleg előbbrevívó divatvonást lehetnek el. Örülnek is neki, mint valami zsákmánynak. Aki meg már magát úgy is szépnek és túl elegánsnak érzi, az látszólag nem kíváncsi senkire, fölényel hordozott tekintetével azonban alattomban a hatást kémleli, hogy minő irigy pillantások tapadnak hozzá, illetve toalettjéhez. Disztíngvált arcú emberek csakis erősen arisztokratikus megjelenéseknek szentelnek hódoló pillantást. Van — sajnos — elég szemtelen, aki aljas szándékkal válogat és mustrál az arcok közt. Van olyan, aki csak impressziót akar gyűjteni abból, hogy mit kedvel a közönség, hogy belőle valami új «gescheft»-re jó ötlete támadjon. Látja, hogy ma nagy a nemzeti lelkesedés, rögtön megszületik az a jövedelmező gondolata, hogy apró, nemzetiszínű zászlókat fog gyártani és eladni, amelyért csak úgy folyik be majd a sok pénz a zsebébe. Mind aszerint néz és figyel, amin a szíve csüng. A festő modelleket lát, a fényképész pózt lát, a filozófus az emberek arcvonásai-ból a gondolatokat nyomozza.

A nagy tömeg között aztán halkán, szerényen, lesütött szemekkel, alig észrevehetően elsurran egy pár apáca, akik, mint rendesen, kettesével mennek. Nekem megakad rajtuk a szemem, feltűnik az a két lesütött szempár, egy benyomás, aminek a hatása alól nem tudok egyhamar elválni. Sejtések támadnak bennem. Nem, ez nem is sejtés, ez tudás. Én tudom a titkukat. Nem néznek sem jobbra, sem balra. Úgy jelennek meg előttem, mint valami contrast az itt hullámozó tömeggel. Őket ezektől egy világfelfogás választja el. Az ő szemükben nem lángol azok nyugtalan kíváncsisága, az ő érdeklődésüket nem köti le az a sok vanitas, ami amazokét. Lesütött szempillájuk rejtelve nem fásultság és nem érzéketlenség, hanem nagyon is világos, átható, mélyenlátó tekintet, ami olyasmit lát, olyan szépet lát, olyan nagyszerűt lát, amit amazok nem látnak. Tulajdonképpen ők mennének nyitott szemmel és a szeméit nyugtalanul jártató tömeg menne csukott szemmel. Úgy nézek utánuk, amint áthaladnak libegő fekete fátyolukkal ezek a Krisztus-menyasszonyok, mint akik igen magasan felettünk járnának. Mint akik onnan felülről megvetik ezt a kicsinyességekre beleragadt, hamis fényű világot. Nem valami tanult filozófusok ők, hanem egyszzerű teremtések, akiket a Szent-

lélek hasznosabb és magasabb filozófiával ajándékozott meg, mint a részletek szörszálhasogatásaiba belevesző tudást, aki a kicsitől nem látja a nagyot, aki a részlettől nem látja az egészet, magasabb nézőpontból nem kap áttekintést az egyetem fölött, akinek bölcsessége oktalan, mert nem hasznos neki.

De vajjon ezek a szelid lények volnának csak közönyösek embertársaik iránt? Csak ők mennének úgy el, hogy tekintetre se méltatnák a többit? Óh nem kell azt gondolni. Nagyon is tudatában vannak ők annak, mikor az utcán mennek, hogy mellettük emberek mennek el, — száz, meg száz ember — ők csak azt nem veszik észre, amit rajtuk a többi szem néz, a divatot stb; annál jobban látják azonban, hogy mellettük emberszívek mennek el, emberszívek százai és ezrei, akik élnek lüktetnek, dobognak és remegnek és borzasztó: — nem tudják miért. Amik ugyanarra a boldogító végre lettek életbehíva és képezve, mint az ő szívük, de elvetették azt; nagyrésztük a semmivel egyenlő értékű csecsebecsével cserélték ki az abszolút, végtelen értékeket. A világ világosságát nem akarták befogadni és most méltó büntetésük ez a vak-sötétség, mellyel értelmük semmit se tud kevésbé belátni, mint az ő kicsinyességüket; hogy is foghatnák föl, mikor a valódi nagyságról, a láthatatlan nagyról fogalmuk nincsen? Hová is kormányozná ez az értelem szívüket, minthogy méltóságán aluli kicsiségekkel, lim-lomokkal töltesse meg, amik ezt a domináló helyet emberi szívben igazán meg nem érdemlik? Mert a szív természetével nem fér össze, hogy gazdátlan maradjon; a szív olyan, hogy keres és talál gazdát. Ha el nem találja az igazit, akkor hamisat, de talál gazdát. A dohány-utcai leányzónak bálványá a hiúság, az öltözködési divat, a flirtben elért siker, másnak a gazdagság nyújtotta minden élvezet, a harmadiknak a rang vagy a hír, dicsőség, a gyönyör ragadja el szívét. Ennek ő önmaga a szive bálványá, saját szépsége, saját esze, saját teste, talán fecsegés az eleme; annak egy második személy ül szive trónusán s ha bálványá mégis elhagyná, inkább lepuffantja magát, mint aki számára más üdv már nem létezik a világon. Akár személy, akár egyéb dolog könnyen hatalmába ejti a magához méltó kritikával nem kormányozott szívet s akkor az a szív nem szabad többé. Ahol a kincséd, ott a szived. Rabja már a szív maga kényének, kényekedvével választott bálványának. Ezentúl mint rabnak engedelmeskednie kell annak, aki vagy ami szívét lenyűgözte. Lenyűgözött szívükkel aztán leélik itt ez emberek a halálnak életét nagy dínom-dánom danolva és még se keserűség és nyugtalanság nélkül. Mert az ő bálványaikkal betölthetik a szívet, de ki nem tölthetik: bálványok miatt az Isten szívet *nem* alkotott! «Magad miatt teremtettél ő Isten, és nyugtalan a mi szívünk, míg Te benned meg nem nyughatik!» Úgy van az ember szive

teremtve, hogy boldogság utáni vágyát csak az Istennel elégíthesse ki, kevesebbel be nem érheti. A méltatlan bálvány kielégülést nem hozhat s ha ideig-óráig tusolhatják is a lelkük mélyén kitörni akaró vágyat, ha az az elnyomott vágy ma még csak a kráter mélyén forrongó vulkán, mely ugyan nyugtalanodik, de azért mellette lehet még vigadni és várakat emelni: de majd ki fog törni, ha eljön az idő s akkor eltemet mindent. Eltemeti őket, eltemeti a boldogságra való képességüket és jogukat, eltemeti üdvösségüket. És ez az idő eljön biztosan, eljön vesztükre, ha nem előbb, hát az örök halálnak reggelén, amikor nem tusolhatják többet: az én szívemet csak az Isten tudta volna kitölteni és én esztelenül kiszorítottam őt onnan s kirekesztettem vele a boldogságomat. Az a nyugtalanító elégedetlensége szívemnek, amire életemben nem hallgattam, növi ki magát most egész örökkévalóságom pokoli átkává, folyton maró szemrehányásává.

Szegény, szerencsétlen, lenyűgözött szivek! Elhibázott existenciák!

S az apácák a «világias» lőtás-futásban nemcsak azt látják, hogy a nevető vonások álarca alatt a lenyűgözött sziveknek egy szomorú nagy csapata vonul el előttük, hanem szánakozó szívvel sóhajtanak felettük és fohászkodnak értük.

Az ő szívük is le van nyűgözve, kitérték az igazi boldogságuk, az Isten felé s az betöltötte azt. Rabok már ők is. A Megfeszített Szívére ránéztek és ezt a tekintetet nem tudták többé elfelejteni. Rabok ők valóban, a Mérhetetlennek, a végtelen Szépségnek, a győzedelmes Szeretnek a rabjai. Boldog, szabad nagy rabság! Az emberi szív ideális kielégülése más nem lehet, mint a számára egyetlenegy Név alatt adott üdvöt föltalálni. De ők a rabságukat szeretik és maguk választották s ez a rabság szabadítja meg őket. Nincs forróbb vágyuk, mint magukat egészen felemészteni és kiűriteni, mint magukat minél inkább rabbá tenni, leláncolni, lekötni szívük Istenének, magukat megsemmisíteni, megfeszíteni, minél teljesebben feláldozni szívük szerelmének, imádott Istenüknek. Akik megértették, hogy nincs nagyszerűbb, nincs bölcsőbb, nincs gazdagítóbb, egy szóval nincs szerencsésebb tudás, mint tudni, hogy egyedül Isten szeretetért élni érdemes és minden más szerencsétlenségbe döntő tudatlanság. Akik csak attól félnek, hogy valamit meg találnának maguknak tartani s hogy nem minden porcikájukkal és nem az összes pillanatokban adják át magukat teljesen az Istennek, vagy hogy magukat vissza találnák venni. Akiknek szerelmes szívének fáj, rettenetesen fáj, hogy nincsen kezükben az egész világ szíve, hogy lábaihoz raknák a mindénét szeretetünkéből feláldozó nagy Szívnek. Akiknek a világból csak az becses, ami ott megaláztatást, gyötrelmet, szenvedést lehet nyerni, akik a testüknek csak azért örülnek, hogy van mivel szent-

Jól tudja a gonosz, ha elpusztítja a vezért, a tisztet, a csapata is könnyen hatalmába esik. Azért mindent elkövet a papok megrontására. Egy jó vezér, egy jó pap igen nagy érték nemzetfenntartó szempontból is és elmondhatjuk, amilyen a pásztor, olyan a juhok sorsa. Még pedig nemcsak égi, de földi sorsa is. Nem véletlen ám, hogy a magyar nemzet akkor volt legerősebb, legfüggetlenebb és igazán számottevő tényező Európában, míg osztatlan egységben hódolt Krisztus tanainak és minden kertelgetés nélkül vallotta magát a kath. egyház hű fiának. Az sem volt véletlen, hogy a magyar középosztály tönkrement, én tudom, mert közéjük való vagyok, köztük éltem: elhagyták az egyházat, Krisztus melengető szárnyait és mint sipogó csirkék, idegen csábítók után szaladtak, aztán a héjja elkapkodta őket is meg az ennivalójukat is. Hála Istennek, még megmaradt belőlük egy szép töredék, de ezek majdnem kivétel nélkül hithű katolikusok maradtak.

A nemzet szép, pompás és fenséges épületén a legtöbb munkát végez egy jó pap és mindig használhat a hazának, ha élve marad, mintha lelkének vezeklésre szolgáló fáklafénye kialszik a csatatér véres mezején. Hidd el, ha a papi pályára mégy (mit adjon a jó Isten és a b. Szűz esedezze ki), teljes életedben katona lehetsz, Krisztus katonája. A legfőbb hadúr uniformisát viseled, az ő lövészárkaiban tartózkodol és igyekszel országát megvédelmezni. Ennél szebb, dicsőbb pálya nincsen. Édesanyád önfeláldozóan szeret, életét is szívesen adná érted bármely pillanatban, de az ő szeretete halvány kis mécs Isten irántad való szeretetének fényes, tüzes napja mellett. És ennek a nagy Szeretetnek, ki egyszersmind végtelenül dicső és hatalmas is, leszesz a katonája, tisztje, ki mindenesetre e szeretetnek, e hatalomnak megfelelő jutalomban részesít, ha kötelességedet pontosan teljesítve, vitézül és bátran küzdöttél Isten ellenségeivel.

Aztán, hogy magamat is említsem, valamint kedves szüleidet, testvéreidet, számukra sem lesz ám közömbös, hogy te fejedelmi rangban leszesz az Úristennél (mert egy jó pap kétségkívül ilyent kap az égben), minket is magasabbra emelhetsz szószólásod által, pedig mint sz. Teréz írja életrajzában, oly nagy a különbség az örökéletben a dicsőség különböző fokai közt, hogy már csak azért is érdemes volna a földi élet összes elmúlt és jövő szenvedéseit magára vennie, hogy egy fokkal följebb kerüljön a mennyek országának ranglisztáján. Mert ott a rang nem pusztá szó, hanem a dicsőség és öröm öröme. Azt is írja sz. Teréz, hogy az Úr fájlalja, hogy sok kegyelmet és áldást nem oszthat ki, mert az emberek ezt nem kérik tőle. A pap pedig megtanítja az embereket, hogy kérjetek és adatik nektek. Ő a csatorna, melyen át áldás és kegyelem jut az emberek részére. Ajkai hívják le a jó Istent a földre, ő eteti

mint egy jó anya az embereket az égi kenyérrel és egyáltalán annyi jót tehet, hogy annak se szeri, se száma. Hány léleknek nyitja meg a mennyországot a gyóntatószéken, a haláloságyon? Ezek lesznek az ő hadserege, az ő csapata, kikkel a mennyei hadúr előtt megérkezésekor tisztelegni fog: Felséges uram, legfőbb királyom, nézd csak, ezeket megmentettem és elhoztam neked. Mit gondolsz, fősvény lesz hozzád. aztán a jó Isten?

Azért, kedves Palkóm, gondold meg a dolgot és kisebb jóért, kisebb haszon miatt a nagyobbát, melyet hazádnak és az emberiségnek tehetsz, fel ne áldozd! Christus cum spiritu tuo! Üdvözlő bátyád:

Alajos.

Divat és erkölcs.

SOKHA még talán a divat annyira nem volt ellentétben az illendőséggel mint a háború előtt. Ezt mindenki tapasztalhatta. De nemcsak az illendőséget sértette sok esetben, hanem a józan ész is. Hiszen télen csikorgó hidegben kivágott cipő, kivágott ruha és könyökig érő ruha volt divatos. Nyáron pedig, legforróbb napokon értékes, meleg, prémes boákba burkolták a hölgyek magukat. A kalap akkora volt, hogy három is kitelt volna belőle, a szoknya pedig szűk, mint az esernyő tokja. Aki ilyenben a templomban le akart térdelni, annak ugyancsak nehezen sikerült ez. A nagy kalapok miatt pedig a hátulsó padokban ülők alig látták az oltárt és rajta a Szentséget vagy szentmise közben, úrfelmutatásnál a kenyér színében megjelent Urat. Mintha csak célzatosan az találta volna ki e divatokat, aki az emberiség legnagyobb ellensége: a sátán, kinek semmi eszköz sem elég kicsi, sem elég nagy, hogy elmelőznél céljai elérésére.

Még sok más hátránya is volt e divatnak és részben még van is: nem tesz különbséget asszony és leány között. A tisztes magyar viselet szerint az asszonyok fejkötőt hordanak, a leányok vagy hajadonfőt vagy pártában járnak. Most nem ismerem fel, melyik az asszony és melyik a leány és ez bizony nincsen rendén. Az meg épen botrányos, hogy idős nők és fiatalok majdnem teljesen egyforma viseletben járnak. A nyáron láttunk egy anyát a leányával sétálni, a leány is férjes asszony volt már. Mindkettőn fehér átlátszó ujjú bluz, kurta szoknya, pörge kalap volt. Magas sarkú cipőben mindkettő egyforma kackiásan, begyesen lépegetett. Az átlátszó bluz már a földműves leányok körében is tetszésre talált, pedig ez igazán csak luxus, hiszen a meleg nyár oly röviden tart, hogy

ilyen könnyű ruhadarabot kár varratni. Alaposan meg kellene a divatot reformálni a keresztény erkölcsök nevében.

Aki tiszteletreméltó matronakorban van, az ruházkodik annak megfelelően. Jaj annak az országnak, ahol a negyvenen felül levő nők még tetszésre, hódolatra vadásznak, ahol a nagyanyák úgy viselkednek, mint a fiatal leányok! Róma addig volt nagy, míg a matronák, a családanyák komoly, erkölcsös módon éltek magasztos hivatásuknak, de még ez óriási világbirodalom is tönkrement és szétzüllött, mikor a matronák a könnyelműség és erkölcstelenség lejtőjére léptek. A ruhaviselet pedig külső jele, kifejezése az egyén belső érzületének. Kivágott elejű, áttört ujjú bluzokba és fehér ruhákba öltözött, fiatalos kalapokban pompázó kackiás frizurájú matronák nem lehetnek a haza ifjú nemzedékének méltó anyái és nevelői. Azért sürgősen javasoljuk, változtassuk meg a divatot a komoly időkhoz méltó módon.

Dr. Turchányiné.

Imádkozzál, édes gyermekem.

AZ ÚR szegénnyé teszen és meggazdagít; megaláz és fölmagasztal. Így szól Anna, Sámuel anyja és leborul Istennek szent hajlékában. Hálát rebeg az Úrnak őszinte szívvel, teljes szeretettel adja át gyermekét Éli főpapnak. Sámuel ettől az időtől fogva az egész életét az Úrnak szolgálatában töltötte. A Szentírás tanúsága szerint már mint gyermek igen kedves volt Isten előtt. Miért? Mert engedelmeskedett a Mindenható akaratának, teljesítette parancsait s került mindent, ami tiltott. Megismerte az Urat és megértette hívó szavát. Szüntelen Istenhez fohászzkodott. Naponkint reggel, délben és este imára kulcsolt kézzel, őszinte bizalommal, szeretettel kérte a menyei Atya pártfogását, kegyelmét vagy hálát rebegett jótéteményeiért,

Bizony kevesen követik a kis Sámuel példáját. De viszont hány anya cselekszik hasonlóképen, mint Anna? Hányan nevelik gyermekeiket vallásosan és tanítják őket imádkozni?

Nem csoda, ha ezután fölnevelkednek anélkül, hogy szívükben szeretet lakoznék. A szülők — de főképp az anya — hibája, ha a gyermekek átkozódnak, esküdöznek és ha úgy növekednek fel, hogy minden saját akaratjuk szerint történjék.

Az egyházas szellem terjesztése érdekében elsősorban szükséges, hogy a gyermekek vallásos hitéről gondoskodjunk. Ezt csak úgy érhetjük el, ha mindenekelőtt imádkozni tanítjuk gyermekeinket. Hisz nincs

oly nép, mely ne imádkoznék; sőt minél műveltebb, annál inkább ismeri az imádság erejét, fölemelő hatását.

Az imádkozás, mintegy be van oltva lelkünkbe, szívünkbe. Az imádság önkéntelenül száll el a gyermeki ajkról, mely Isten nevét alig tudja kiejteni és elhal a haldokló ajkán, aki már alig tudja elmondani.

A gyermek csaknem oly hamar tanulja meg az imádkozást, mint a beszélgetést. Ezért a gyermeket idejekorán hozzá kell szoktatnunk az imádkozáshoz.

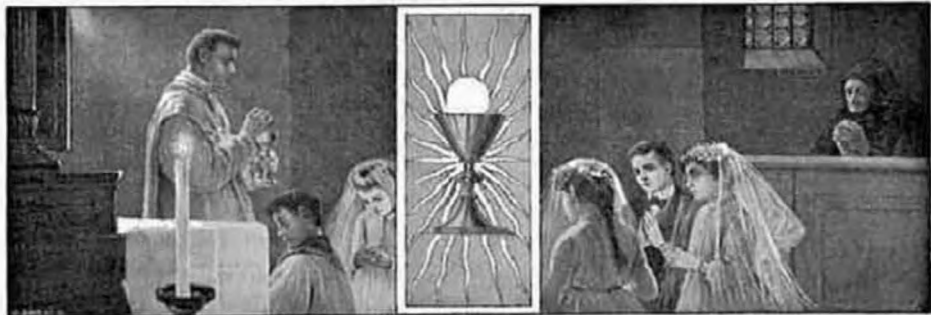
Ha a gyermek még nem tud beszélni, imádkozzék helyette az anya, de mihelyt beszélni tud, szoktassa hozzá, hogy a gyermek maga imádkozzék. Lehet, sőt bizonyos, hogy a gyermek eleinte nem fogja érteni azt, amit mond, de érezni fogja s idővel meg is érti majd. Természetes, hogy eleinte csak rövid és könnyű imádságra kell tanítani a gyermeket; nem lehet mindjárt a Miatyánkon kezdeni. Ha pedig a gyermek hozzá szokik az imádkozáshoz, ez a szokás természetévé lesz. Nem tud ellenni az ima nélkül s ha anyja elfelejtené, még ő figyelmezteti, hogy elkövetkezett az imádkozás ideje.

Sok szülő nem érezte, nem tapasztalta azt a tiszta örömet, melyben részesültek volna, ha gyermekeiket ők tanították volna először imádkozni ha gyermekeiknek ők beszéltek volna az Üdvözítőről, aki a gyermekkorától fogva az egész életén át szüntelen imádkozott. Minden tanítás, minden csodatétel előtt először a mennyei Atyához fohászkodott, buzgón, erős hittel, hogy segítse meg.

Mikor a gyermek iskolába kerül, legyen szive fogékony a szépre, jóra és tudjon már valamit Istenről, a mennyei Atyáról! Bizony sokkal helyesebben teszik a szülők, ha gyermekeiket imádkozni tanítják, mintha már 4—5 éves korukban az egyszereggel kínozzák őket. Ha a gyermek hazulról hozza magával az Isten iránti tiszteletet, szeretetet, akkor a hitoktató munkáját igazi siker koronázhatja. De nehogy valaki azt gondolja, hogy a gyermeket ez időtől fogva teljesen magára hagyhatja. Nem! sőt fokozott erővel ügyeljen a szülő, az anya arra, hogy gyermeke az iskolában tanult imádságokat gyakorolja.

Szülők! Vessétek jól gyermekeitek szívébe: «Szüntelen imádkozzatok». (I. Thess. 5, 17.) Fakadjon ajkukon Istent dicsérő ének. Szívük; lelkük minden gondolata ez legyen: «Áldjad én lelkem az Urat és az Ő szent nevét. Áldjad én lelkem az Urat és ne felejtkezzél semmi jótéteményeiről». (103. Zsoltár.)

Fr. Tarzicius
szereztes papnövendék.

A szentáldozás titkos hatalma.

VOLT BUDAPESTEN, a budai oldalon egy közismert egyéniség, híres férfiú, akinek lelkét a legszomorúbb emlékek foglalták le. Az élet csalódás volt a számára, csapások s fájdalmak egymást váltották föl s nem ocsudott még eléggé föl, már újabb kín mardosta lelkét.

S e férfiú még mindig nem hitt. E férfiú még mindig elég erős volt ahhoz, hogy egyedül akarta kínjait gyógyítani. Nem volt még Istene. Nem talált vigasztalót, mert emberek között kereste azt. Volt neki valaha egy igen jó barátja, de elvesztette: a halál elrabolta. Majd másikat talált, az is elhalt. A harmadikat elragadta tőle a világ; a bűnök posványába süllyedt s nem kelt föl többé. A szomorú férfiú keresni nem mert már, tudta, hogy nem talál. De még mindig önmaga akarta kínjait legyőzni.

S akkor egyik napon zivatar érte utól épen egy templomnak közelében. Hogy meg ne ázzék, betért az Úrnak házába, melyet menedéknak tekintett a vihar elől. S amint belépett, odabenn ájtatosság volt épen s a gyertyák fényében meglátta a kitett Oltáriszentséget. Oly szép volt az oltár, oly szép a környezet, de legszebb volt az az áhitat, amely az összes lelkeket egy centrum felé terelte, Krisztus, az eucharisztikus, az igazán szerető Krisztus felé.

A férfi elgondolkozott. Lelkében fölmerültek a gyermekkori édes emlékei, mikor mint iskolás gyermek karján fehér szalaggal, égő gyertyával kezében az Úr oltárához lépdelt s egyesült az akkor még gyermeki szeretet édes hangján Jézuskának nevezett Istenével; a mostani véleménye szerint nem is volt tán Jézus s ha az volt, nem volt az Isten-ség: kiváló filozofusnak tartja ő csak Krisztust, ki nagyon szép bölcséleti iskolát alapított.

S amíg a lélek egész bensejét a gyermeki emlékek töltik el, mikor még összetett kacsókkal anyja segítségével mondogatta kedves kis imáit, szeméből kicsordultak a könnyek s a bús férfi, kit nem vigasztalt senki, megvigasztalódott.

S a következő nap ott térdelt, mint valaha kisgyermekkorában, az oltár előtt, újra befogadta lelkébe az Úr szent testét; lelt egy jó barátot, ki nem fogja elhagyni sohasem.

Nézzük meg, mi lehet annak a férfinak lelkében akkor, amikor az egész világban nem talál vigasztalást; büszkesége nem engedi, hogy a szeretet igaz forrásához forduljon: az a lélek szúrágta fa volt, mely kívülről még tartja magát, nem látszik rajta a rombolás munkája, de belül tönkrement, kiaszott; bármikor a legkisebb rázkódásra a pusztulás biztos vége következik. Milyen az a lélek, amelynek élete az ideális öröm? Lelkesedés, munkakedv, édes nyugalom s törekvő szeretet jellemzi életét. S milyen az a lélek, amelyből elrabolták a jókedv akkordjait? Az a lélek őszi hangulattól, lemondással teli, szomorú levélhullástól oly bús, oly reménytelen. Nem kidőlt fa, hanem olyan, amely kívül szép, sudár, belül azonban az irtó háborúk kínos küzdelmei, az utolsó vigaszt, gyenge támaszt is letörték.

Ilyen volt annak a férfinak a lelke. S mit nyert akkor, amikor az Oltáriszentség kegyelemsugára a lelkébe hatolt?

A krisztusi szeretet fönsége, az eucharisztikus Krisztus áldozatkész, igaz barátsága egyetlen pillanat alatt átalakította a romlásnak indult emberi lelket.

S belé oltotta az édes bizalmat, a szeretet éltető sugarát, a reményt, az életkedvet, a munkásság, a fáradhatatlan törekvés szeretetét.

S mindezt akkor tette Krisztus, amikor trónusáról azon a szerény ájtatosságon a krisztusi szeretet melegével intett: Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos. Jöjjetek hozzám mindannyian, akik fáradoztok s meg vagytok terhelve s én megenyhítelek benneteket.

Az Úr oltárához járulnak szentek, járulnak hívő, szerető lelkek. De Krisztus nemcsak ezeket hívja, hanem azokat is, qui onerati estis, akik meg vagytok terhelve!

Az Úr Jézus a legszebb áldozatkészség, a legfönségesebb önfeláldozás, az isteni szeretet egész hatalmát a tabernaculumba helyezte. A lélek pedig mely az élet fáradalmaiban kimerült, mely a világban csalódott, mely nem talál vigasztalást: ha hozzá megy, barátot lel, ki örömmel száll naponta is az emberi lélekbe a szent ostya képében s mindazt, amit a világ meg nem adhat, csupán jelenléte egyetlen pillanat alatt teljesít: vigaszt önt a csüggedő lélekbe, reményt a bizalmatlanba, munkakedvet a lankadóba, a szeretet melegét a hideg lélekbe; baráti szeretet, isteni jószág, teremtő kegyelem, örök hűség, végtelen szeretet jellemzik e jó barátot, ki mindig kész lelkünkbe szállni s abban szeretetével új életet ébreszteni.

S a krisztusi szeretet, a türelem várakozik a tabernaculumban. S akkor a világi barátságot kereső embert sok csalódás éri, bevetődik a Krisztusnak házába, bizalommal fordul édes Istenéhez s megvigasztalódik.

Ez a vigasz, ez az új reménysugár az Eucharisztia fényes tulajdona. Az a lélek, amely már mindent elveszített, amely a világban örömet nem talál, hozzá fordul s egyetlen szentáldozás újra éleszti lankadó lelket, új reményt, új bizalmat, új örömet vet a csüggedő lélekbe s az új életre ébred.

A mai idők, véres háború sok léleknek utolsó bizalmát, édes reménységét ragadta magával. Sok család örömét, nemes büszkeségét, kenyérkeresőjét, támaszát elrabolta a családi körből s nem hozta vissza soha többé. Vajjon az ilyen szegény özvegy, árva, ki férjét, atyját, testvérét veszítette el véres csatában, avagy a kórágyon, kihez fordulhasson?

Egyetlen igaz jóbarát, egyetlen igazi vigasztaló, jó tanács sem akad emberek között, ki a szomorúság, csapás, mardosó kín ellen orvosságot adna.

De van egy vigasztaló, van egy szeretettel teli isteni Szív a tabernaculumban, aki mindenkit megsegít, aki hozzáfordul lelke fájdalommal. Krisztus e jóbarát s a szentáldozás az az út, amelyen az emberekkel találkozik s megvigasztalja őket. Akarsz boldog lenni, akarsz újra remélni, akarsz bízni, törekedni, hittel szeretetben továbbra is élni lelki nyugalommal fájdalmad közepett: fordulj Krisztushoz, igaz barátodhoz, fogadd Őt lelkedbe a szentostya képében; Ő lesz, ki megsegít, Ő, ki megvigasztal: az egyetlen, igaz, szerető jóbarát.

Monori Kovács Ferenc.

A lélek értékéről.

SZÉP a felkelő hajnal piros sugara, szép az est csillagos ege, elbájoló a rózsafa virága, hát még a szenyéklküli fehér liliom. Szép az egész természet, hisz Isten kezének munkája. De mindezt a szépséget felülmulja a lélek szépsége.

Mert mi a lélek? A lélek nem anyag. A lélek az emberben egy isteni rész. Az Istennek belénk öntött képmása. Nagy és mély dolog ez. De ha az emberi lélek oly szép, oly magasztos, oly nagy fönséges, miért fordítunk oly kevés gondot reá? Miért? Szomorú a felelet. Mert kevesen ismerik értékét s akik ismerik is, még azok közül s nagyon sokan nem törődnek vele. Amint a piramisokat ellepi a homok, úgy le

lelkeket a hitközöny, a fásultság homoktengere. Már pedig «Krisztusba vetett hit nélkül az élet sívár és kegyetlen». A lélek éltetőeleme a hit, a mélységes hit. Akinél ez hiányzik, ott az isteni képmásból torzkép alakul. Ha egy híres festő vagy szobrász ajándékozna meg egy értékes munkájával, milyen becsben tartanánk. Óh, emberek, Isten a lélekben önmagát leheli belénk, gondoljátok meg, mit tesznek akkor, ha ezt az értékes adományt szétromboljátok, megfertőzitek avagy sárba lökitek. Isten hatalmas atya, mily mélyen sért téged az emberiség. Téged, aki Krisztust, a fiadat adtad a lelkek megváltásáért. Mily nagy a türelmed. Mond, mi késztet az irgalomra, hogy megkönyörülsz a bűnös emberiségen, hogy nem pusztítod el, mint egykor Sodomát és Gomorát. Talán megtaláltad a tisz igazat? Isten atyám, még sem vagyunk mi mind pártútok. Nézd, hányan és hányan harcolnak a hit égő fáklyája mellett. Nézd, hányan sovárognak utánad, szomjaznak téged, Istenüket s Megváltójukat.

Nézd a krisztusi lelkek tömegét fényes, ragyogó lélekkel; tudod, mi verődik ki lelkükön, a tabernakulum mystikus lakójának fényessége. Isten nem pusztíthatod el a világot addig, míg Eucharisztikus lelkek élnek.

Krisztusi lelkek, testvéreim, ha meg akarjuk őrizni lelkünket, ha azt akarjuk, hogy Istent hordozza gyarló porhüvelyünk, sohase szakadjunk el a szentségi Jézustól. Hisz irántunk érzett szeretete tartotta őt vissza a földön. Nélküle életünk sívár, az ő melengető sugara nélkül hideg. Ő a kegyelmek kincstára, merítsünk belőle sokat és sohase hagyjuk el, mert ő a mi lelkünk éltetőeleme. Igen, ő az élet. Az élvezetek fárasztók, kábítók, de nála béke és megnyugvás. Azért kiáltunk a nagy mindenségbe:

«Uram, kihez menjünk, hisz az örökélet igéi nálad vannak».

Dr. Hannig Györgyné.

OTTHON

Álmaimban otthon jártam
Abban a szép öreg házban,
Amelyben a bölösöm ringott,
Ő be régen voltam én ott.
Álom, álom, édes álom.

Újjaimmal simogattam,
Könnyeimmel megáztattam.
Ő te édes szülői ház,
Reád most csak a csend vigyáz.
Álom, álom, édes álom.

Jó szüleim lent porladnak
Rögei alatt a hantnak,
Testvéreim szerke-széjjel,
Ő be bús is ez az éjjel.
Álom, álom, ó bús álom.

De, bár fészünk üressé lett,
Lesz még számunkra is élet.
A jó Isten nagy irgalma
Nekünk e szép eget adja.
Ez nem álom, ez nem álom!

T. Margit.

OLTÁREGYESÜLETI ÉLET.

Szives előfizetőinkhez.

HOSSZAS háború folytán minden téren előállott drágulás ónsullal nehezedik a budapesti országos középponti Oltáregyesületnek Örökimádás és Jézusom Örömöm folyóirataira is. A háború kitörése óta a nyomdai kiadások több mint még egyszer oly nagyra emelkedtek.

Nincs tehát az Oltáregyesületre nézve más választás, mint vagy fölemelni a folyóiratok előfizetési árát, vagy a folyóiratokat terjedelmükben csökkenteni.

Mivel az előfizetés díjainak emelése több-kevesebb bonyodalmat és nehézségeket okozna kiadóhivatalunknak és talán egyeseket vissza is riasztana a további előfizetéstől, az utóbbira — a folyóiratok, jelesen az Örökimádás terjedelmének csökkentésére határoztuk el magunkat, a Jézusom Örömöm árát azonban, mely eddigelé ugyis igen csekély volt, példányonként 4 fillérről 6 fillérré emeltük föl, míg az évfolyamok árát meghagytuk. Eszerint a Jézusom Örömöm évfolyama 1 K, az Örökimádás évfolyama 3 K.

Teljesen meg vagyunk győződve, hogy szives előfizetőink készségesen belenyugosznak ezen kénytelen változtatásba és az Oltáregyesület magasztos céljaira és *folyóiratunknak főleg ma hézagpótló feladataira való tekintettel* minden tétovázás nélkül meg fogják újítani előfizetéseiket, sőt folyóiratainknak, amelyeknek olvasása a mi harcoló és megsebesült vitézeinknek, valamint az otthonlevőknek is oly sok vigaszt, megnyugvást és lelki fellendülést van hivatva hozni, *új előfizetőket is fognak szerezni.*

Mihelyt a háború okozta nehéz viszonyok enyhülnek, rajta leszünk, hogy folyóiratainkat ismét az előbbi helyzetbe hozzuk.

Az előfizetések és megrendelések mindakét folyóiraatra nézve egyenesen ezen címre: a Budapesti Orsz. Középponti Oltáregyesület Irodája Budapest, IX., Üllői-út 77. intézendők.

A Bp. Orsz. Közp. Oltáregyesület Irodája.

Budapesti országos központ.

Havi program. *Február* 13-án az Oltáregyesület közös istentisztelete, 14-én választmányi ülés d. u. 4 óraker, 21-én a terjesztők ülése d. u. 4 óraker.

Március 5-én, 6-án és 7-én negyvenórai szentségimádás. A templom reggel 6 órától este 8-ig nyitva marad a szentségimádást végző közönség számára. Szentmisék naponként

6, 7, 8 és 9 óraker, vasárnap 10, 11 és 1/212 óraker és d. u. 1/46 óraker szentbeszéd, litánia és ünnepies áldás; utolsó nap körmenet a legfőbbesébb Oltáriszentséggel és hálaadó Te Deum.

Választmányi gyűlés. A választmány január 10-én tartotta rendes havi gyűlését; az értekezletet Kánter Károly prelátus-kanonok, igazgató vezette. Jelen voltak: özv. örgróf Pallavicini Edéné elnöknő, Jeruzsálemi Mária anya, főnöknő, mint társelnöknő, Kiss Aladárné másodelnöknő.

A januári választmányi gyűlés

A pécsi Oltáregylet működéséből.

A kettős köteleességérzet, mely a világháború mozgalmi alatt minden egyesület szívében él, a pécsi Oltáregyletet is folyton növekvő buzgalomra indítja. Háborús jótékonyága, betegápolás és meleg ruhák készítésén kívül főleg imaapostolságban nyilvánul.

Első vasárnapi nyilvános szentsegímádásán az egyesület tagjai alapszabályai értelmében rendszeres szervezéssel, amint 15 évi fennállása alatt 1—1 órai imádást tartanak.

A háború tartamára fegyvereink győzelméért és a békéért a pécsi Urak Kongregációja eucharisztikus szakosztályt alakítván az Úrnők és az ifjúsági kongregációkkal csatlakoznak ezen szentsegímádáshoz és pedig saját beosztások szerint félóránként 6—6 adórlót küldenek,

rövid lefolyású volt és a jelenlevők száma is csekély. Szóba került az eucharisztikus ifjúsági- és gyermekszövetség, amely a budapesti Orsz. Központi Oltáregyesületnek egy osztályát fogja alkotni, az új felvételi füzetek, melyekben ez utóbbi is helyet fog foglalni, valamint az oltáregyesületi tagok által nyerhető összes búcsuk és a január hó utolsó hetében tartandó Engesztelő Kilenced. A választmány örömmel veszi tudomásul, hogy ezen kilencednek szentbeszédeit ft. Pater Martinovics Sándor S. J. vállalta magára.

míg az Oltáregylet fenti rendszerének pontos megtartása mellett külön 4 félórára szintén kijelöli tagjait.

Időközben új barakkórház létesült, melyben, mint a többi hadikórházban, oltárt állított fel és ellátta szerelvénnyel. Zichy Lujza grófnő az egyesület nagylelkű elnöknője a szerb harctéren küzdő katonáink részére egy oltárt küldött teljes felszereléssel és pedig: 2 pacificalt beteglátogató készüléket, szenteltvíztartót hintővel, missalet, ciboriumot, ámpolnákat tálcával, ostyatókokat, az egyesület pedig teljes oltárfelszerelési ruhaneműekkel látta el.

Az egyesület két buzgó tagja karácsonyt rendezett a (pécsi) köztemető hullaházában elhelyezett 17 orosz fogoly számára.

❧ IRODALOM ❧

A **Lourdesről** szóló legelső katolikus regény (Im Kampfe um Lourdes) magyar fordítása Lourdes címen már tényleg megjelent. Bolti ára 4'00 K, de a «Lourdes» folyóirat előfizetőinek csak 4'20 K, ha egyenesen a szerkesztőséghez küldik a megrendelést, illetőleg utalványon vagy csekklepon az árösszeget.

Oly elismerőleg és oly annyira ajánlóan ismertették e regényt a külföldi legelőkelőbb folyóiratok és szaklapok, hogy ezek alapján mi is csak a legmelegebben ajánlhatjuk mindazoknak, kik a mai Lourdes-ot a maga csodás műveiben és hatásaiban teljes részletességgel óhajtják megismerni és maguk elé állítani.

«E munka becses apologiája a lourdesi eseményeknek s mint igen kellemes szépirodalmi mű általános érdeklődésre tarthat számot.»

«Ezen igazán remekül megírt és feszült figyelmet keltően összeállított regényt nem Lourdes-tisztelők is a legnagyobb élvezettel olvashatják.»

«E mű, mely nemcsak magasabb esszméket tár eléink, hanem költőien átgondolt életelveket is: igazán érdemes a legnagyobb elterjedésre is.»

«Akik szeretik a szépet, nemeset, vegyék meg ezt a könyvet, mely élénk, alázatos dicsőítése a segítő szűz Máriának.»

A hosszú téli estéken oly szép gondolatokat, oly nemes érzelmeket, oly meggyőző érveket gyűjthetünk ennek olvasásából magunknak vagy másoknak, hogy igazán lelki kár volna ezt a művet meg nem szerezni és el nem olvasni. Ezért nem győzzük eléggé ismételni, hangoztatni, hogy: Tolle, lege! Vagyis: vedd és olvasd!

A «Lourdes» folyóirat

szerkesztősége, Fertőmeggyes. (Sopronm.)

Schall-Rossi: Seele Chyristi, heilige mich. Freiburg. 1915. 130 oldal. Ára 2 korona. Kedves, lélekemelő fohászok és imák a Szentségi Jézushoz. Új szépségekben mutatja be az erőnek, jóságnak, szeretetnek, vigasztalásnak kiapadhatatlan forrását, melyet az Oltáriszentségben birunk. Alkalmassá teszi a szent áldozásaink és imaóráink végzéséhez. Dr. W. P.

Dicsőíttessék és magasztaltassék

Vég nélkül a legméltóságosabb Oltáriszentség!

Szentáldozásod előtt buzgón készülj az édes Jézus fogadására, szentáldozás után pedig térdreborulva üdvözdöld Őt, imádd és mondd el Neki kéréseidet.

KIMUTATÁS.

1915. november hóban befolyt adományok : özv. Haugl Márkné 1 K, Grüner Tivadarné 4 K, özv. Heinrich Ferencné 200 K, Bieber Mari 2 K, Körömy Róza 2 K, összesen 302 K ; Szenes Sándorné 3 K, Székely Miklósné 2 K, Csikszentgyörgyi tagok 6.52 K, Kaliku Teréz 10.24 K, Zsidai Józsefné 1 K, Cservény Gyuláné 2 K, Peiszer Jánosné 4 K, Magvassy Matild 2 K, özv. Stiepek Pálné terjesztőnő által : Kusz Ferencné 4 K, özv. Nejték Józsefné 4 K, özv. Seiring Ferencné 3 K, Kietyvéger Ferencné 2 K, Holup Mária 40 f, Béke Gyuláné 4 K, özv. Stiepek Pálné 6 K, összesen 23.40 K ; Pillissentiványi tagok 25.28 K, Szögyéni tagok 7.02 K, Klement Pál 1 K, Brandstätter Mária 2 K, Nyirbaktai tagok 3 K, Monosbéli tagok 10.10 K, Fellner Károly 3 K, Fellner Károlyné 3 K, Dezső Józsefné 1 K, Kubis Anna 4 K, özv. gróf Wenckheim Frigyesné 24 K, Tatárszentgyörgyi tagok 20.26 K, Kőszeghy Vendelné 4 K, Holly Emma 1 K, Pauer Edéné 4 K, Kézy Antalné 50 f, Kubesch Katarina 2 K, Nagy Jánosné 2 K, Nagy Erzsébet 1 K, özv. Fuchs Ferencné 2 K, Stefáncsik Aranka 1 K, Bárány Ferencné 1 K, Kis Jánosné 1 K, György Ferencné 1 K, Györy Ferenc 1 K, Závossy Teréz 2 K, Lotters Aloys 24 f, Negyedi tagok 14 K, Kárpáti József 30 f, Lengyel Katalin 2 K, Hauke Lajos 1 K, Hauke Lajosné 1 K, Bodnár Izabella 2 K, Németujvári tagok 24.24 K, Kemencei tagok 30.44 K, özv. Richter Nándorné 1 K, Seefelder Lajosné 1 K, Labanovich Anna 3 K, Kanity Józsefné 3 K, Zahár Mátyásné 40 f, Stankovits Ferencné 24 f, özv. Tittel Mihályné 24 f, Csepocz Sándorné 1 K, Pobranyi Jánosné 40 f, Hübner Anna 50 f, Kováts Ferencné 2 K, Schöner Jozefin 1 K, Bajnóci esperesi területől 16 K, Holgschuch Lajosné gyűjtése 24 K, Hermann Lászlóné 4 K, Köhler Gizella 2 K, Postl Hugóné 2 K, Karkis Malvin 2 K, Rónay Irén 2 K, Rónay Mária 2 K, Arnöld Tilda 2 K, Gervay Luiza terjesztőnő által : Schuaschek Matild 2 K, özv. Lubinszky Györgyné 2 K, Zimka Alajos 2 K, Zimka Gergely 1 K, Bozor Borbála 1 K, Perger Julia 24 f, Perger Mária 24 f, Lustig Borbála 24 f, Schermann Istvánné 2 K, Wenczely Mihályné 4 K, özv. Áldassy Antalné 4 K, özv. Szlávik Józsefné 2 K, özv. Koller Raimundné 4 K, Bregovics Éva 24 f, Zwirna Anna 24 f, Gervay Luiza 2 K, dr. Emmer Kornélné 24 K, összesen 51.20 K, özv. Horváth Sándorné 1 K, Babolcsai Lászlóné 1 K, Gebra Anna 2 K, Pál Mária 50 f, Pál Terézia 50 f, Kazimir Zsuzsi 3 K, Márton Ilona 2 K, Slimák Margit 2 K, Slimák Mária 2 K, Szakadits Anna 2 K, Besenyei Szabó Kálmánné 10 K, Tallwieser Mária 4 K, Tallwieser Antalné 2 K, Belényesy József 2 K, Grössinger Józsefné 3 K, Turan Gizella 4 K, Nagyherstényi tagok 16 K, Nyirábrányi tagok 22.74 K, Eperjes gk. egylni. tagok 10.72 K, Ludáki tagok 55.16 K, Bigno Gyuláné 4 K, Ribos Anna 2 K, Becker Ferencné 4 K, Szombathely-egyhm. tagok 157.22 K, Felsőatraki tagok 6.90 K, özv. Bányay Miklósné terjesztőnő által : özv. Bachmann Lénárdné 10 K, özv. Lánicz Nándorné 10 K, özv. Mészely Lajosné 10 K, özv. Német Ferencné 1 K, Jekelfalussy Rózsi 2 K, Peha Anna 2 K, Spolárius Vilmosné 5 K, Varga Teréz 4 K, Korány János 1 K, Sembery Miklósné 10 K, Pataki Ferenc 1 K, Horvát Veronika 2 K, Spier Teréz 2 K, özv. Balla Károlyné 3 K, özv. Lengyel Lászlóné 8 K, özv.

Bányay Miklósné 5 K, összesen 71 K, Ghyczy Ida 10 K, Künszter János 20 K, N. N. 2 K, bessenyői Szabó Kálmánné hálául, hogy már 10 éve oly szerencsés, hogy az Oltáregyesület tagja lehet, 100 K, N. N. 1 K, Oberfrank Róza 24 f, Simon János 1 K, Simon Jánosné 1 K, Mellen Mihályné 1 K, Galambos Róza 2 K, Lázár Jánosné 2 K.

1915. december hóban befolyt adományok : özv. Benedek Mária 5 K, Szögyéni hívek 1 K, Alistáli tagok 11 K, Neuer Etel 24 f, Stali Juliska 3 K, Molnár Jánosné 2 K, Mayer Márta 50 f, özv. Sátoriszk Károlyné 34 f, Funk Antalné 2 K, Stupak Endréné 1 K, özv. Fa Mihályné 2 K, özv. Tancsics Istvánné 50 f, Dominik Sándorné 50 f, Szirmai Rezső 1 K, Krencsik Róza 2 K, Major Mária 60 f, Danka Erzsébet 60 f, Kassa egyházmegyei tagok 100 K, Freiszmutth Lipót 2 K, özv. Dapsy Gyuláné Gömör-Rozsnyó 4 K, özv. Ujváry Istvánné Nemti 2 K, Wolland Ilona 90 f, Ovgóvár Jánosné 1 K, Magyar Szidónia 1 K, Magyar Rózsi 1 K, Mátyás Teréz 1 K, Nejedly Vincéné 1 K, Tóth Teréz 2 K, Horváth Etel 12 K, Horvát Emma 4 K, Horvát Anna 4 K, Major Józsefné 3 K, Melegbocsi Amália 6 K, Kadoskői tagok 15 K, Dömötör Marianne 2 K, özv. Évahegyi Ferencné 2 K, Török Anna 1 K, Török József 1 K, Ruszkovica Julianna 2 K, Braun Zsuzsanna 2 K, N. N. 10 K, Gellérti tagok 26 K 44 f, Atkári tagok 73 K 76 f, Deméndi tagok 20 K, Csókai tagok 40 K, Vaszkó Gizella 5 K, Gutai tagok 130 K, Szeglet Dénesné 4 K, Felső Mária 4 K, Kovács Anna 1 K, Illés Lajosné 1 K, Patrick Antalné 2 K, Bartos Teréz 3 K, Lugos egyházmegyei tagok 59 K 92 f, Brydzinski József 2 K, özv. Brydzinski Józsefné 1 K, Gregor Frigyesné 50 f, Gregor Frigyes 50 f, Sárvári és somjéni tagok 16 K 04 f, Szlavcsik Lucia 2 K, Pichlmayer Albert 1 K, Nemeskőy Gizella 5 K, Bárdy Istvánné 2 K, Sinka Viktória 2 K, Mayer Katalin 1 K, Brünner Irma 1 K, Witzelsberger Katica 2 K, Witzelsberger Borbála 2 K, Hadházy Erzsébet 1 K, Holma Mária 4 K, Wohlat Mária 2 K, Burján Rózsi 2 K, Bögehold Károly 1 K, Bögehold Lujza 1 K, Bögehold Janka 1 K, Tarnóczy Eszter 2 K, Kaldenecker Mária 2 K, Pecz Ferencné 4 K, Alsóvárad tagok 4 K 34 f, Barabás György 1 K 24 f, Negyedi tagok 15 K, Priczner Imréné 1 K, Szigeti Nándorné 1 K, Kohányi Miklós 1 K, Kohányi János 1 K, Kohányi Jánosné 1 K, Eger főegyházmegyei tagok 300 K, Luther Nándorné terjesztőnő által : Trimmel Mihályné 24 f, Gref Józsa 24 f, Csóri Rózsi 24 f, Csandinger Lenke 24 f, Klenk Hilda 24 f, Pois Norbertné 2 K, Vagács Julia 1 K, Vagács Mihályné 2 K, Eckermann Mariska 2 K, dr. Szabó János 5 K, Szabó Jánosné 5 K, Lutter Nándorné 10 K, összesen 28 K 20 f; Tiszapüspöki-i tagok 10 K 08 f, Ohnmacht Anna 2 K, özv. Seidler Jánosné 1 K, Bucsek Erzsébet 1 K, Rakamazi tagok 72 K 26 f, Világosi tagok 6 K, Egri Anna 2 K, Eger főegyházmegyei tagok 300 K, Sajópüspöki tagok 3 K 10 f, Holló Györgyné 2 K, Ipolyverhői tagok 8 K, Varga Adél 4 K, Novák Edith 1 K, Dapssy Béla 1 K, Nógrádmarcali tagok 48 K 18 f, Bencsik Erzsébet 50 f, Jancsó Viktória 1 K, Jancsó Sarolta 1 K, Német Irén 1 K, Abos Licsérd és Sároskőszegi tagok 50 K, Konkoly Mária 20 K, Faragó Lajosné 4 K, Éberling Józsefné terjesztőnő által : Éberling József 2 K, Éberling Józsefné 4 K, Párványi Emilné 2 K, Günther Hermína 2 K, Pinsker Sarolta 2 K, Egyén Jolán 2 K, Tihanyi Gusztávné 2 K, Rejthő Sándorné 4 K, Schützenberger Ilona 2 K, Schützenberger Irma 2 K, összesen 26 K; Knapp Konstancia terjesztőnő által :

Cicutti Lajos 2 K, Ráskai Alfonz 2 K, Berner Emilia 1 K, Berner Józsefné 1 K, Berner Irma 1 K, Berner József 1 K, Beheim Antalné 2 K, Knapp Konstancia 2 K, összesen 12 K; özv. Lafranco Károlyné terjesztőnő által: Mares Antal 2 K, özv. Lafranco Károlyné 4 K, Lafranco Margit 1 K, Bernhardt Mária 2 K, összesen 9 K; özv. Haász Józsefné 4 K, Haasz Emilia 10 K, Haasz Aladár 2 K, Szilágyi Lajosné terjesztőnő által: özv. Tarninger Józsefné 2 K, Tretter Magdolna 3 K, Tarninger Ferenc 2 K, Tremmer Borbála 2 K, Szilágyi Lajos 2 K, Szilágyi Lajosné 2 K, Visuvoszky Mátyásné 1 K, összesen 15 K; özv. Laub Jánosné terjesztőnő által: dr. Botzenhardné 6 K, özv. Gebhard Rezsőné 6 K, Schäffer Istvánné 6 K, Schäffer Ruprecht 4 K, Krenitzky Mária 2 K, dr. Szutrilyné 2 K, Hollós Istvánné 2 K, Holzbauer N. 1 K, Lenz Barbara 2 K, Weisz Rezsőné 2 K, összesen 33 K; Steiern Mártonné terjesztőnő által: Nonn Józsefné 2 K, Nonn Laura 2 K, Nonn Adél 2 K, Pfiszler Ferencné 2 K, Tóth Ferencné 4 K, Fuchs Irénke 2 K, Tréglér Ferencné 2 K, Hajducska Gézáné 2 K, Kaics Antalné 2 K, Vavrek Róza 2 K, Steiner Mártonné 10 K, Laszip Mátyásné 2 K, Laszip Margit 2 K, Moyzer Benedekné 2 K, összesen 38 K; özv. Zubriczky Józsefné terjesztőnő által: Krantz Józsefné 4 K, dr. Zubriczky Józsefné 2 K, Huber Antalné 1 K, Sik Magdolna 60 f, özv. Zubriczky Józsefné 8 K, összesen 17 K 60 f; ft. Fray Jenő által: Janda Mária 2 K, Janda Lajosné 2 K, Kusch Mariska 2 K, Mészáros Tamás 1 K, Mészáros Tamásné 1 K, Mészáros Terka 1 K, Mészáros Mária 1 K, özv. Kucsera Andrásné 1 K, Zimányi Jánosné 1 K, Simsik Mária 1 K, Szűcs Anna 1 K, Varga Andrásné 1 K, Matulay Istvánné 1 K, Zengay József 1 K, Zengay Józsefné 1 K, Jancsa Ferencné 1 K, Nehánszky Béláné 1 K, Molnár Erzsébet 1 K, özv. Nágay Béláné 1 K, Halácsy Gyuláné 1 K, Zimányi Istvánné 1 K, Molnár Péterné 1 K, Mészáros Sándorné 1 K, Tóth Jánosné 2 K, Kucsera Imréné 2 K, Mészáros Istvánné 2 K, Móczó Andrásné 1 K, Vaczlav Istvánné 1 K, Hanacsek Istvánné 1 K, Karcinka Józsefné 24 f, Dudich Mária 2 K, Dudich Anna 2 K, Dudich Irén 2 K, dr. Dudich Endréné 2 K, összesen 43 K 24 f; Turossy Anna terjesztőnő által: Peholz Anna 2 K, Tiefenbeck Irma 1 K, Szafranszky Hermin 1 K, Szafranszky Anna 1 K, Simkó Mária 2 K, Winmand Margit 1 K, Humann Mária 50 f, Humann Eta 50 f, Hornyák Vilmos 40 f, Damréli Boriska 1 K, Koperniczky Margit 50 f, Koperniczky Sarolta 50 f, összesen 11 K 40 f; gróf Szapáry Emmi 2 K, Futó Mária 1 K, Hornyák András 2 K, özv. Czimeres Károlyné 1 K, Dekleva Adél 3 K, özv. Névfy Istvánné Tápiószéle 1 K, Nagy Rozália Nagykanizsa 60 f, Tóth Teréz 3 K, Weisz Berta 1 K, Barstaszári tagok 312 K 50 f, Schubert Ilona 50 f, Illésy Gyuláné 2 K, Endrefalvi tagok 54 K 66 f, Pilinyi tagok 18 K 60 f, Molnár Józsefné 4 K, Mayer Júlia 1 K, Podhorszky Irma 2 K, Kune Ferenc 2 K, Néveri Mária 2 K, Horváth Ilona 4 K, Iszakra Teréz 2 K, Zavoda Mihályné 1 K, Antonovich János 4 K, Dánis Jánosné 1 K, Vencze Mária 1 K, Petes Antalné 5 K, dr. Trukeubrod 1 K, Muha Mária 2 K, Császár Zsófia 2 K, Felsőszéleli tagok 10 K, Konászkó Mária 50 f, Csere Mihály 6 K, Vámosmikolai tagok 50 K, Hlavaty Jánosné 3 K, Práda Vilma 2 K, Jónás Adolfné 1 K, Dés Anna 24 f, Szűts Anna 2 K, özv. Mank Lajosné 5 K, Zakaliczky Julianna 3 K, Menner Julianna 4 K, Szűts Erzsébet 4 K, Eisenhofer Erzsébet 1 K, N. N. Euzensdorf 4 K, Bársonyosi tagok 34 K 40 f, Borostyánkői tagok 6 K 84 f, Rákóczy Károlyné 2 K, Nagyvárad tagok 17 K, gróf Török Hermin 4 K, Ábrahám Györgyné 1 K, Michalik Aurella 2 K, Mocsári Erzsébet 20 f, Zöld Márton 1 K, Kumer Károly 4 K, Eperjesi tagok 9 K 88 f,

Felelős szerkesztő: dr. Gamauf István.

**Walser—Varga-féle
Örökimádás imakönyv**
az oltáregyletek imakönyve, nyolcadik kiadás; 30 óra.

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	4 K 20 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	5 « 60 «
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	6 « 60 «

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás	4 K 60 f.
Bőrkötés, vörösv., tokkal	6 « — «
Bőrkötés, aranyv., tokkal	7 « 50 «
Borjúbőr-kötés, aranyvágás, párnázva, kazettával	8 « 50 «

Japán papíron (az egész könyv — teljes tartalom mellett — egy ujjnyinál alig vastagabb):

Vászonkötés, vörösvágás	4 K 60 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	6 « 60 «
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	8 « — «
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 « — «
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 « — «

**Walser—Varga-féle
Kis Örökimádás.**

Tartalmazza az egész imaórákat megelőző általános részt. **Igen tetszetős új kiadás.**

K. Sávely Dezső rajzaival. — Árak:

Vászonkötés	2 K — f.
Chagrénbőrkötés, aranymetszet	3 « — «
Chagrénbőrkötés, vörösmetszet	2 « 70 «
Borjúbőr, aranymetszet	5 « — «

**Walser—Varga-féle
Örökimádás imakönyv**
öregbetűs hetedik teljes kiadás.

A betűk nagyok, de a könyv alakja alig valamivel nagyobb a kisebb alakú kiadásénál. K. Sávely Dezső festőművész rajzaival.

Jó papíron:

Vászonkötés	5 K — f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	6 « 60 «
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	8 « — «

Japán papíron:

Vászonkötés, bindre fűzve	5 K — f.
Bőrkötés, bindre fűzve, vörösvágás, tokkal	7 « 60 «
Bőrkötés, bindre fűzve, aranyvágás, tokkal	9 « — «
Borjúbőr, bindre fűzve, aranyvágás párnázva, kazettával	12 « — «

**Ligouri szent Alfonz
Üdvösség útja. (Elmélkedések.)**

Az első kiadás elfogyott; új kiadás készülőben.

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál
Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett vagy utánvétellel.

A kereskedésben a könyvek 20%-kal drágábbak lesznek.

Főt. P. Márton Bernát szentdomonkosrendi áldozópap egy kis füzetet adott ki «Szentgyónási és áldozási ájtatosság gyermekek részére» címen. Egyes példány ára 6 fillér. 100 darab egyszerre 5 korona. Kapható a kiadónál: Vasváron.